

L'OPINIÓ

Surt cada dissabte

15 cèntims

Aquest número ha passat per la censura

Les cooperatives

per J. SARDA

EDITORIAL

Un triomf socialista

Els cinc mesos que els laboristes porten d'exercici del poder a Anglaterra els han permès d'augmentar considerablement llur prestigi. La política estrangera que han fet, de marcats tons pacifistes i liberals, els ha valgut l'adhesió compacta de la quasi totalitat del poble. La seva política interior, plena de dificultats intrínseques per la situació econòmica que Anglaterra travessa des de la passada guerra mundial, i notòriament insuficient per la delicada posició política en què s'han de moure governant sense majoria, va mereixent el respecte que imposa sempre un esforç lleial fet de cara a les solucions més adequades.

La prova plena d'aquest augment d'influència i força polítiques guanyat a l'hora de les realitzacions, que és l'hora de la veritat, ens la donen els resultats de les eleccions municipals celebrades el passat diumenge en més d'un centenar d'Ajuntaments. La lluita ha estat molt ferma i tant els liberals com els conservadors havien fet els majors esforços per guanyar posicions als treballistes. No solament, però, no han reeixit en llurs intents sinó que han experimentat una pèrdua de terreny impressionant.

Els resultats són els següents: els conservadors perden 68 llocs; els liberals en perden 27; els independents en perden 22; els treballistes en guanyen 117. Analitzats aquests resultats detalladament es comprèn millor tota llur repercussió. El consell municipal de Londres, l'Ajuntament, que diríem aquí, estava constituït per 25 conservadors, 1 liberal i 11 laboristes. Ara els laboristes tenen 30 consellers. A Sheffield, la important ciutat industrial, els laboristes han passat de 42 llocs a 57, o sigui que els contraris, reunits, tenen la xifra microscòpica de 5 llocs.

Sense estridències, sense precipitacions ni empentes, però, també, sense cap reculada en els principis, el socialisme anglès avança, decididament, pel camí que el menarà al triomf.

Les cooperatives són l'experiment social de més indubtable èxit del segle passat. En mig de la fermentació ideològica del segle XIX, sorgí aquesta iniciativa, que en els nostres dies veiem plena de vida i prometedora de futures i magnífiques realitats. Es per això de doldre que les cooperatives no hagin adquirit a casa nostra el desenrotllament que en altres països han aconseguit, sobretot tenint en compte que actualment ja no es tracta d'una provatura més o menys arriscada, sinó d'un afer l'èxit del qual és assegurat sempre que sigui investit amb un mínim de prudència. No podem negar l'existència de cooperatives a Catalunya i a la resta d'Espanya, però la vida que porten i la seva potència fa que siguin una força econòmica de poquíssima importància, amb comparació a la puixança que tenen en totes les nacions europees o americanes.

Per poc que deixem recórrer pels nostres ulls el mapa cooperatiu del món sencer, veurem les magnífiques organitzacions que pertot es troben constituïdes. Anglaterra, el país que amb els "Pioneers" de Roccidale donà llum al sistema cooperatiu amb les seves característiques actuals, compta en els nostres dies amb un sistema de cooperatives que cobreixen tot el seu territori, fan operacions per valor de xifres fabuloses i tenen una positiva influència econòmica, àdhuc entre les potentíssimes empreses

capitalistes del Regne Unit. A Dinamarca es dona el cas que tota l'economia nacional depèn de l'organització cooperativa, i poc menys que en aquest cas es troben Suècia, Noruega i Suïssa. Adhuc en mig de la puixança del capitalisme americà, les cooperatives han trobat en aquell país bases suficients per a organitzar boníssimes obres. La ciutat de Filadèlfia està construïda en una part molt important per les cooperatives de construcció o "building societies", per adoptar un nom universalment admès. I també a la Rússia soviètica, malgrat la seva política d'economia estatitzada, s'ha donat un ampli camp a les cooperatives; foren elles les que en els primers temps que seguiren la Revolució d'octubre organitzaren el proveïment del poble. Actualment són un dels instruments més importants de l'economia soviètica. Així arreu del món: les cooperatives donen per tot proves de gran puixança, i es mostren capaces de resistir els temporals més violents sense trontollar. A Alemanya, per exemple, tota l'organització cooperativa sostingué perfectament la crisi produïda per la caiguda del marc. I no totes les empreses capitalistes alemanyes poden dir el mateix!

Davant d'aquest panorama, produeix un efecte deplorable la nostra deficient organització de cooperatives. Espanya compta amb una mica més de 1.500 cooperatives de consum, algunes — encara que poques — de producció, i a més a més una quantitat respectable de Sindicats agrícoles organitzats a base més o menys cooperativa. Però la desorganització d'aquestes empreses és gran. Existeix a més d'això, a Catalunya, una Federació Regional de Cooperatives, però que porta una vida tan migrada que no ha aconseguit crear cap organització forta que serveixi per lligar els esforços de les diferents entitats. Ignoro si el projecte de constituir una Federació nacional de cooperatives està en vies de realització, però la mateixa manca de publicitat sobre aquest assumpte demostra l'estat de postració en què es troba el moviment cooperatiu espanyol. Aquesta tendència marcadament liberal és condemnable. Tota associació que tre-

(segueix a la pàg. 6)

CURIOSITAT

—Acabo de comprar una casa desmuntable...

—A veure!